

תת"ע 14775/11/18 - מדינת ישראל נגד תאופיק חנא

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 14775-11-18 מדינת ישראל נ' חנא
תיק חיצוני: 10151998126

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	תאופיק חנא

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 4/12/18.

הנאשם עותר כיום לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו. לטענת הנאשם לאחר ששלח בקשה להישפט הוא לא קיבל זימון לבית המשפט, על הזימון חתומה מישהו בשם "ראידה" אשר לטענת הנאשם אינה מוכרת לו.

הנאשם מוסיף וטוען כי גזר הדין נמסר לאחיו, תאמר חנא, שהינו מיופה כוח בתאריך 18/12/18 אך שוב לא התקבל לידי הנאשם מסיבות המנויות עם אחיו, לרבות האפשרות שאחיו, עו"ד בעיסוקו, לא פעל להעברת פסק הדין בשל עומס עבודה. כן טוען הנאשם כי ייגרם לו עיוות דין מאחר והוא כופר בעובדות הנטענות בדו"ח ומוסיף וטוען בעניין כשלים ראייתיים.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הנאשם זומן כדין ולא הצביע על חשש ממשי לעיוות דין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם, תוך ציון מספר תעודת הזהות שלו לצד תיבת הדואר, כך שמדובר בזיהוי חד ערכי של המבקש ועל הנאשם היה לעמוד בנטל ההוכחה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו.

תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. ר' לעניין זה דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 37016-12-18 נבואני נ' מדינת ישראל (25.12.18):

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין ("רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם) [פורסם בנבו] פסקה 35 (25.3.2018)".

מוכן אני לצאת מתוך נקודת הנחה כי הנאשם אכן אינו מכיר אישה בשם ראידה שחתמה על אישור המסירה (הגם שטענה זו עלתה בתצהיר השני בלבד, בעקבות הערות בית המשפט), אך גם אם קיימת בעייתיות באישור המסירה המקורי עדיין אין בכך הצדקה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

כאמור בבקשה המשלימה, פסק הדין התקבל על ידי אחיו של הנאשם (עו"ד בעיסוקו), עוד בתאריך 18.12.18 ואילו הבקשה הוגשה רק ביום 20.8.19 (יוצתר משמונה חודשים לאחר מכן). טענתו של הנאשם אודות הברור שערך עם אחיו אינה מבוססת וניתנה מפי השמועה בלבד, כאשר לבקשה המשלימה לא צורף כל תצהיר מאת האח, מה גם שההסבר הגיע רק בתצהיר השני, בעקבות הערות בית המשפט. אחריותו של הנאשם היא לדאוג כי דברי הדואר המיועדים לו יגיעו לחזקתו.

הגשת הבקשה יותר משמונה חודשים לאחר שהומצא פסק הדין, מעבר לעובדה שאינה עומדת בתנאי סעיף 130(ח) לחסד"פ, מהווה שיהוי משמעותי שיש בו כדי השלמה עם פסק הדין (גם אם קיימת בעייתיות לכאורית עם ההמצאה הראשונית). יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת 35639-04-15 (25.5.15):

"בסוף דבריי, רואה אני לנכון לשוב ולהדגיש, כי, שמירה על הערוצים הפרוצדורליים והמועדים, כפי שהם קיימים בהוראות הדין, מקבלת היא משנה תוקף וחשיבות עליונה, עת מדובר ב"משפטי וענייני תעבורה". המדובר הוא בעורק חיים עיקרי וראשי המחייב השלטת כללים חדים, אחידים וברורים שסטייה מהם תתאפשר רק בהתקיים נסיבות מוצדקות, מבוססות ומיוחדות שבכוחן לפרוץ, במידתיות, את המעטפת הדיונית הקבועה בדין. הסרת המחסומים הפרוצדורליים, באופן שאינו מידתי וללא הצדקה, יכולה להביא ל"שטפון" של בקשות שיש בכוחו כדי להציף כל חלקה טובה במישור התעבורתי".

מעבר לדרוש אציון, כי העלאת גרסה שונה מגרסתו של השוטר רושם הדו"ח אינה מצדיקה השבת הגלגל לאחור ויש צורך בטענות כבדות משקל על מנת לבסס חשש לעיוות דין. גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

הנאשם טוען טענות ראייתיות שעיקרן בקשה שלא לתת אמון בגרסת השוטר. טענות אלה יכול היה להיות להן משקל לו היה מתנהל הליך הוכחות אך לא כך בשלב זה. הדברים נכונים במיוחד שעה שהנאשם טען נגד אופן האכיפה אך בחר שלא לצרף לבקשה את ההמסמך המשלים של הדו"ח, המתייחס לאופן האכיפה ולתנאים הנדרשים לה.

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ט חשוון תש"פ, 17 נובמבר 2019, בהעדר
הצדדים.